ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน
RELATIONSHIP BETWEEN EDUCATIONAL QUALITY AND LEARNER SUCCESS

[1]กาญจนา อุปการ, [2]ภานุมาศ จินารัตน์ และ [3]สมสัตย์ แทนคำ

[1]Kanchana Upasarn, [2]Panumat Jinarat and [3]Somsat Tankm

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, ประเทศไทย

The Eastern University of Management and Technology, Thailand.

[1]kanjana0901@hotmail.com

Received : May 1, 2022; **Revised** : May 20, 2022; **Accepted** : May 30, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อตัวแปรทั้งสอง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพการศึกษากับตัวแปรผล 4) เสนอแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยและนำไปรวบรวมความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู นักเรียนนักศึกษาและประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอีสานตอนล่าง 2 จำนวน 373 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ผลและผลวิจัยพบว่า 1) ลักษณะคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านการกระตุ้นผู้เรียน การจัดการความสะดวก และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ส่วนความสำเร็จของนักเรียนมีลักษณะอยู่ในระดับน้อยยกเว้นความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพทางสังคมและความเครียดที่ได้รับในช่วงเวลานี้มีความสัมพันธ์และแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความสำเร็จของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) องค์ประกอบคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ทั้งไปในทิศทางเดียวกันและตรงข้ามกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมากอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) แนวทาง

---

[1] อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

[3] อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

พัฒนาประกอบด้วยการพัฒนาการกระตุ้นผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการจัดการความสะดวก พัฒนาการดูแลสุขภาพ พัฒนาการสนับสนุนของผู้ปกครอง และพัฒนาสังคมแห่งปัญญา

คำสำคัญ คุณภาพการศึกษา ความสำเร็จของผู้เรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the characteristics of educational quality and success of learners. 2) to analyze the relationship and differences of personal factors affecting the two variables 3) to study the relationship between the components of educational quality and outcome variables 4) to propose guidelines for improving the quality of education that affect student success. The researcher used the questionnaire as a research tool and used to collect the opinions of the teacher samples. 373 students and people living in Lower Isan 2. After that, the researcher analyzed the answer and results showed that 1) educational quality characteristics were at a high level except for the aspect of stimulating learners. convenience management and support from parents, The student's success was characterized at a low level except for the ability to be self-reliant. 2) Individual factors of age The social status and stress experienced during this period were correlated and differed statistically significantly different mean student achievement at the .05 level. 3) The educational quality component was correlated both in the same direction and in the opposite direction with the success of the very low learners with no statistical significance. 4) The development approach consists of the development of stimulating learners. develop teaching and learning management improve convenience management improve health care Develop parental support and develop a society of wisdom.

Keywords : Education Quality Learners Success

บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่าภายใต้สถานการณ์ Covid-19 บวกกับความเจริญรุ่งเรืองอย่างเต็มที่ของเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ส่งผลกระทบให้แบบแผนของการดำรงชีวิตตามขนบประเพณีเดิมของผู้คนในแต่ละสังคมเริ่มทำได้ยากมากขึ้น โดยเฉพาะแบบแผนและประเพณีของการจัดการศึกษาที่ยังคงยึดติดอยู่กับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแต่เพียงในชั้นเรียน อีกทั้งยังมีระบบและกลไกที่จัดสร้างขึ้นมาใช้งานตั้งแต่การการแพร่ระบาดหนักของโรค Covid-19 มาจนถึงปีปัจจุบัน (UNICEF, 2000) นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2564 ยังคงเป็นคำถามสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามาตั้งแต่ชั้นผู้บริหารจนถึงครูผู้ลงมือปฏิบัติการสอนว่าจะยังใช้กลไกนั้นได้อีกต่อไปหรือไม่ โดยเฉพาะระบบและกลไกที่นำมาใช้ในการชี้วัดระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียน (Fabcharoenphol et al, 2020) ซึ่งนอกจากมิได้ช่วยให้มองเห็นภาพได้จริงแล้ว ยังพบว่าเป็นกลไกที่ยังคงยึดติดอยู่กับแบบแผนเดิมที่แทบจะนำมาปฏิบัติจริงได้ยากภายใต้สถานการณ์วิกฤติเช่นปัจจุบันนี้

Fengche et al (2014) อธิบายว่าการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพนั้นเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นจากความพยายามในการผลักดันให้มีการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งต่อการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังถูกพัฒนาขึ้นจากความเชื่อที่ว่า จะสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจสำหรับการพัฒนาการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ในสังคม ขณะเดียวกันที่ Pootrakul (2014) เพิ่มเติมอีกต่อไปว่า หากทว่าจากสภาพของการจัดการศึกษาที่มีอยู่จริงนั้น 1) มีสภาพที่เหลื่อมล้ำและยังคงไม่เท่ากันอยู่ตามเดิม โดยเฉพาะเมื่อต้องเปรียบกันระหว่างความต่างกันของขนาดโรงเรียน กับ 2) ยังคงสะท้อนถึงภาพของการไม่ยอมเปลี่ยนแปลงของระบบบริหาร กลไกในการจัดสรรทรัพยากร ไปจนถึงการตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีแต่เพียงเฉพาะผลทางทฤษฎีเท่านั้น ส่วนที่ปรากฏอยู่จริงแล้วยังฉายภาพออกไปสู่สังคมส่วนใหญ่ให้ได้รับรู้ยังคงไม่ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังของปรัชญาการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะนอกจากยังไม่ปรับปรุงระบบ และกลไกที่นำมาใช้ในการรับรอง หรือประกันคุณภาพแล้วแต่กรณีแล้ว ยังพบว่านับตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2519 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โลกกำลังเผชิญหน้าอยู่กับวิกฤติโรคระบาดอย่างรุนแรง บวกเข้ากับปี พ.ศ.2564 ที่หลายประเทศ ต้องผจญอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ทั้งระดับอุณหภูมิที่สูงขึ้นไปจนถึงปริมาณน้ำมีแนวโน้มจะท่วมในหลายพื้นที่ของประเทศไทย และด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมานี้ จำเป็นต้องปรับระบบคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องและลงตัวพอกับสถานการณ์ ตลอดจนการนำเอาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะการสื่อสารบนโลก Online มาใช้ปรับการจัดกิจกรรมทั้งการเรียนของนักเรียน รวมถึงถูกนำมาใช้เป็นสื่อการสอนหลักของครูผู้สอน (Sanguanngarm, 2020) แม้จะมีความห่างไกลจากความเจริญของเทคโนโลยี วิกฤติเช่นว่านี้ทั้งครูกับนักเรียนยังคงต้องเดินหน้ากันต่อไป เพียงแต่ระบบ กลไก

วิธีการ ตลอดจนแนวคิดและการลงมือปฏิบัติงานที่อยู่นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่ต้องลงมือทำอยู่ทุกวัน จำเป็นต้องปรับไปด้วยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึง คุณภาพการศึกษาเชิงรูปธรรม

เพราะฉะนั้นปัญหาสำคัญของงานวิจัยนี้อยู่ที่การพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีผลเกิดขึ้นต่อความสำเร็จของผู้เรียน (ภัทรจิตติ บุรีเพีย และคณะ, 2561) หากแต่ในสภาพความจริงที่เปลี่ยนไประบบเดิมจะยังคงใช้ได้อีกหรือไม่ รวมไปถึงปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตที่ผู้เรียนควรได้รับนั้นจำเป็นต้องตรงตามความคาดหวังของแต่ละหลักสูตรจริงหรือไม่ โดยเฉพาะสิ่งที่คาดหวังนั้นตรงตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องมาตั้งแต่ตัวผู้เรียน ผู้ปกครองนักเรียน ครู ผู้บริหาร กับประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในเขตอีสานตอนล่าง 2 ที่นับว่ามีประชาชนจำนวนมากพอจะเป็นทรัพยากรที่ดีของประเทศต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลและคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการคุณภาพการศึกษากับความสำเร็จของผู้เรียน
4. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป กับนักเรียนนักศึกษา ของ 5 จังหวัดประกอบด้วยจังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานีและอำนาจเจริญ โดยมีประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 5,558,999 คน (wigipedia.org)

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และได้จำนวนตัวอย่างขนาด 400 คน แล้วนำไปกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของทั้ง 5 จังหวัด

วิธีสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลผ่าน Google form โดยเริ่มสุ่มตัวอย่างเครือข่ายในแต่ละจังหวัดให้ได้สัดส่วนเท่ากัน จังหวัดละ 5 เครือข่ายและติดต่อประสานงานเพื่อขอให้ช่วยเหลือในการส่ง Ling แบบสอบถามไปยังกลุ่มเพื่อนสนิทพร้อมทั้งขอความร่วมมือในการติดตามกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลจนกว่าจะได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยชนิดแบบสอบถามมาตรวัด 5 ระดับจำนวน 42 ข้อแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 ข้อ คำถามเพื่อแสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษากับการปรับตัวในช่วงสถานการณ์ Covid-19 จำนวน 29 ข้อ ความเห็นเกี่ยวกับความไม่สำเร็จของผู้เรียนอีกจำนวน 13 ข้อ รวมถึงคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้แสดงความเห็นอื่นเพิ่มเติมอีกจำนวน 2 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และเสนอค่าสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติแบบอธิบายและแบบอ้างอิงในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบความต่างกันของค่าเฉลี่ย t-test และ F-test สำหรับการวิเคราะห์ผล หลังจากนั้นผู้วิจัยเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง (MANOVA) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์และความแตกต่างของแต่ละปัจจัยที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษากับการปรับตัว กับความไม่สำเร็จของผู้เรียน เพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีลักษณะทั่วไปด้านเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีร้อยละ 74.3 กับเป็นเพศชายร้อยละ 25.2 และอีกที่เหลือร้อยละ 0.5 เป็น LGBT ส่วนลักษณะทั่วไปด้านอายุพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี ร้อยละ 45.0 รองลงมามีอายุต่ำกว่า 25 ปีลงมาร้อยละ 37.8 ส่วนอีกร้อยละ 17.2 มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป ขณะเดียวกันพบว่า ลักษณะทั่วไปด้านการศึกษาผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 62.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และที่ต่ำกว่าปริญญาตรีมีร้อยละ 33.0 กับอีกที่เหลือร้อยละ 4.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 38.9 มีสถานภาพทางสังคมเป็นครูอัตราจ้างหรือลูกจ้างชั่วคราว รองลงมาเป็นนักศึกษาร้อยละ 37.8 และเป็นประชาชนธรรมดาอีกร้อยละ 9.9 ส่วนอีกร้อยละ 8.6 รับราชการครู แต่ที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนมีเพียงร้อยละ 2.4 เท่ากับกับจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน

ครู นักเรียนนักศึกษาและประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 94.6 ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภท Facebook มากที่เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนอันดับที่สองใช้ Line ร้อยละ 83.3 กับอีกร้อยละ 63.2 ใช้ Youtube เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับรับข้อมูลข่าวสารจากสังคม ขณะที่การใช้ Twitter มีเพียงร้อยละ 17.5 และใช้ Clubhouse เพียงร้อยละ 3.0

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 63.2 ได้รับผลกระทบรายได้ลดลงและอีกร้อยละ 60.2 ได้รับผลกระทบด้านปัญหาดูแลสุขภาพ กับอีกร้อยละ 59.9 ได้รับผลกระทบจากความเครียด ขณะที่อีกร้อยละ 49.7 ได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่ปลอดภัยในการดำรงชีวิต ส่วนผลกระทบด้านความเสมอภาคมีเพียงร้อยละ 17.6 กับปัญหาความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมมีอีกร้อยละ 15.9 และอีกร้อยละ 14.8 ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อมรอบตัว

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ซึ่งเป็นครู นักเรียนนักศึกษาและประชาชนเป็นผู้ไม่มีบุตรที่ต้องดูแลเอาใจใส่มากเป็นอันดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.3 ส่วนที่มีบุตร 1-2 คนมีร้อยละ 39.4 และที่มี 3-4 คนมีร้อยละ 3.2 กับที่มีตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 1.1

2. ความสัมพันธ์และความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียน ลักษณะคุณภาพการศึกษาตามความเห็นของครูอัตราจ้าง นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.51 (SD. 53) ยกเว้นองค์ประกอบด้านการกระตุ้นผู้เรียน การจัดการความสะดวก และการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีลักษณะอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.38 (SD. 68) 3.327 (SD. 76) และ 3.18 (SD. 80) ส่วนองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนของครูกับสังคมแห่งปัญญามีลักษณะอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.71 (SD.67) และ 3.55 (SD.78) ดังตารางประกอบต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : ลักษณะคุณภาพการศึกษาและองค์ประกอบ (n =373)

Variable	Mean	SD	Error	Interpret
การกระตุ้นผู้เรียน	3.38	.68	.03	ปานกลาง
การจัดการเรียนการสอนของครู	3.71	.67	.03	มาก
การจัดการความสะดวก	3.27	.76	.03	ปานกลาง
การดูแลสุขภาพ	3.97	.80	.04	มาก
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	3.18	.80	.04	ปานกลาง
สังคมแห่งปัญญา	3.55	.78	.04	มาก
คุณภาพการศึกษา	3.51	.53	.02	มาก

นอกจากนี้ผลวิจัยยังพบว่าความสำเร็จของผู้เรียนมีลักษณะน้อยถึงปานกลางดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 : ลักษณะความสำเร็จของผู้เรียนและองค์ประกอบ (n =373)

Variable	Mean	SD	Error	Interpret
ขาดความสามารถพึ่งตนเอง	2.60	1.00	.05	ปานกลาง 5-6 คน
จริยธรรมและค่านิยมบกพร่อง	2.16	1.07	.05	น้อย 3-4 คน
ขาดทักษะสังคม	2.22	1.01	.05	น้อย 3-4 คน
ความสำเร็จของผู้เรียน	2.33	.90	.04	น้อย 3-4 คน

จากตารางที่ 3 พบว่า ลักษณะความสำเร็จของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย 3-4 คนใน 10 คนที่ค่าเฉลี่ย 2.33 (SD. 90) ยกเว้นองค์ประกอบด้านขาดความสามารถในการพึ่งตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มี 5-6 ใน 10 คนและคิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 2.60 (SD. 1.00) นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย ประกอบด้วย ความสำเร็จของผู้เรียนด้านขาดทักษะสังคมที่ค่าเฉลี่ย 2.22 (SD. 1.01) และด้านจริยธรรมกับค่านิยมบกพร่อง 2.16 (SD. 1.07) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสังเกตคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่ามีค่าค่อนข้างสูงกล่าวคือมีค่ามากกว่า 1.0 ในบางตัวทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีค่าเฉลี่ยที่เกาะกลุ่มกันไม่ดีและยอมรับได้ยากเนื่องจากมีผู้ให้คะแนนสูงสุดและต่ำสุดห่างกันมาก ซึ่งอาจมีผลต่อเนื่องไปยังความคลาดเคลื่อนสูงกว่าปกติและในกรณีนี้พบว่ามีคะแนนความคลาดเคลื่อนถึง .05

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการคุณภาพการศึกษากับความสำเร็จของผู้เรียนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพทางสังคม และความเครียดไม่มีความสัมพันธ์และแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยการคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลทดสอบความเป็นอิสระของค่าแปรปรวนที่ F = 1.08 (Sig. 371)

นอกจากนั้นแล้ว ผลวิจัยพบว่า ครู นักศึกษาและประชาชนที่มีอายุ สถานภาพทางสังคม และความเครียดสัมพันธ์กันกับมีค่าเฉลี่ยความสำเร็จของผู้เรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลทดสอบความเป็นอิสระของความแปรปรวน F ที่ 2.63 (Sig. 012) รวมถึงมีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นมากถึงร้อยละ 89 ตลอดจนมีสัมประสิทธิ์ทำนายที่ R^2 = .10 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 : ความสัมพันธ์และต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล (n =373)

Covariance	คุณภาพการศึกษา				
	SS	Df	MS	F	Sig
อายุ*สถานภาพทางสังคม* ความเครียด	2.08	7	.29	1.08	.371
	ความสำเร็จของผู้เรียน				
	14.80	7	2.11	2.63	.012*

*P Value .05

จากตารางพิสูจน์ได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ สถานภาพทางสังคมกับความเครียดที่ได้รับในช่วงวิกฤตินี้มีผลต่อความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียนได้ต่างกันและมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตามปัญหาความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยที่ได้รับอาจเป็นผลจากการเก็บข้อมูลหลายกลุ่มที่มีทรรศนะต่างกันอันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ หากแต่มีช่วงห่างของคะแนนเฉลี่ยมากเกินไปและมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ผลที่สูงขึ้นได้ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2556)

4. องค์ประกอบทั้ง 6 ด้านของคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและตรงข้ามกันกับความสำเร็จของผู้เรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า r ระหว่าง -.07-.05 ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบการกระตุ้นผู้เรียนมีความสัมพันธ์แบบตรงข้ามกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า r = -.07

องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ไปทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า r = .00

องค์ประกอบการจัดการความสะดวกมีความสัมพันธ์ไปทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และมีค่า r = .05

องค์ประกอบการดูแลสุขภาพมีความสัมพันธ์ไปทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า r = .02

องค์ประกอบการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ไปทิศทางตรงข้ามกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า r = -.07

และองค์ประกอบสังคมแห่งปัญญามีความสัมพันธ์ไปทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของผู้เรียนระดับน้อยมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่า r = .03

5. ผลวิจัยพบว่าแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนนั้นประกอบด้วย 1) การพัฒนาการกระตุ้นผู้เรียน 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู 3) การพัฒนาการจัดการความสะดวก 4) การพัฒนาการดูแลสุขภาพ 5) การพัฒนาการสนับสนุนของผู้ปกครอง และ 6) การพัฒนาสังคมแห่งปัญญา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียนมีประเด็นที่สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1.ลักษณะคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากบางองค์ประกอบและบางองค์ประกอบมีลักษณะปานกลาง โดยเฉพาะการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับการจัดการความสะดวก เช่น ผู้บริหารจัดสรรสื่อ Internet ความเร็วสูงให้นักเรียนทุกคนใช้ฟรีหรือผู้บริหารจัดหา Smartphone, PC หรือ Tablet ให้นักเรียนยืมไปเรียนที่บ้านได้ครบคน กับผู้ปกครองจัดหา Smartphone, PC หรือ Tablet ให้ลูกใช้เรียน และผู้ปกครองชำระค่าเล่าเรียนบุตรหลานของตนแบบไม่ลำบากใจ ซึ่งเรื่องนี้ Ingard et al (2020) ศึกษาความกังวลของผู้เรียนในช่วงการแพร่ระบาดหนักของโรค Covid-19 แล้วสรุปว่าผู้เรียนรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับ ทักษะวิชาการที่ได้รับจากการเข้าเรียน รวมไปถึงรู้สึกไม่สบายใจกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ความรู้สึกวิตกกังวลกับปัญหาการได้งานทำ ตลอดจนความกังวลต่อความไม่คุ้นเคยกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยจากสื่อ Online และจากความกังวลใจเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนไปจนถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรและสำหรับประเด็นเกี่ยวกับการจัดการความสะดวกนั้นอาจเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของผู้บริหารโรงเรียนรวมไปถึงผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เช่น การจัดสื่อสื่อหรือการจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยไว้คอยให้ความสะดวกแก่ทั้งครูและนักเรียน ซึ่งเรื่องนี้ UNICEF

(2000) ย้ำไว้ชัดเจนว่า คุณภาพการศึกษาอาจวัดได้จากหลายบริบททั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม หากแต่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม เนื้อหาและผลผลิตของผู้เรียน เช่น คุณภาพการศึกษา อาจหมายถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการดูแลสุขภาพอนามัยของเด็กนักเรียน บวกกับการจัดการกับปัญหาความเปาะบางด้านเพศ รวมไปถึงการจัดสื่อและอุปกรณ์ที่เพียงพอสำหรับการให้ความสะดวกแก่ผู้เรียน จริยา กรุณา (2564) ค้นพบว่า การอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ซึ่งการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนเปลี่ยนทัศนคติเชิงบวกของครูที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์จึงเป็นเครื่องมือในการใช้เทคโนโลยี ICTในการสอน โดยเฉพาะการสนับสนุนและติดตามผลพร้อมทั้งให้การช่วยเหลือแก่ครูและนักเรียน (ชัชชษา เข็มทอง, 2564)

ดังนั้น คุณภาพการศึกษาจะสามารถพัฒนาหรือยกระดับขึ้นมาได้นั้นทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียนกับสังคมจำเป็นต้องเร่งฟื้นฟูความพร้อมด้านการจัดการศึกษา กับการสนับสนุนของผู้ปกครองที่ยากจะปฏิเสธได้ว่าจำเป็นต้องมีรายได้มากกว่าที่เป็นอยู่จริง ทั้งนี้เพราะการปรับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับกระแสโลก และทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องมีกำลังซื้อสื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีสำหรับนำไปใช้งาน (จุฬาภรณ์ ภิรมย์, 2564)

2. จากผลวิจัยที่สรุปได้นี้ทำให้มีข้อมูลว่า ความต่างกันของอายุ สถานภาพทางสังคมกับความเครียดที่รู้สึกได้ในช่วงเวลานี้มีผลให้ครู นักเรียนนักศึกษาและประชาชนซึ่งหมายถึงทั้งผู้บริหารกับผู้ปกครองนักเรียน ต่างมีมุมมองและทัศนคติต่อความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาที่ต่างกัน โดยเฉพาะที่มีต่อการคุณภาพการศึกษาด้านการกระตุ้นผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนของครูและการจัดการความสะดวก เช่น การจัดสรรสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยไว้ใช้สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ข้าราชการครูที่ต่างไปจากความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และในประเด็นนี้ Leekul (2015) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อสังคมของการจัดการศึกษา ว่าเป็นผลกระทบจากความล้มเหลวของระบบการจัดการศึกษา โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นกับระบบคุณภาพการจัดการศึกษาของสังคม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันทั้งนี้ได้อธิบายว่า ความสำเร็จเกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนแต่ละคน เพื่อวางพื้นฐานสำหรับนำไปประกอบวิชาชีพหรือเรียนต่อในสิ่งที่ตนสนใจและถนัด

จากผลวิจัยที่สรุปได้นี้แสดงให้เห็นว่า ครู นักเรียนนักศึกษาและประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีสถานภาพทางสังคมกับความเครียดต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการคุณภาพการศึกษาไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลายสาเหตุ เช่น ช่วงอายุของผู้คนที่ไม่ต่างกันมาก นักประกอบกับการเผชิญหน้ากับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่ต่างกัน โดยเฉพาะในช่วงวิกฤติโรคระบาดกับปัญหาค่าครองชีพสูงขึ้นทำให้ผู้คนต่างให้ความสนใจต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาน้อยลง ประกอบกับปัญหาและความล้มเหลวของระบบการศึกษาที่แสดงผลออกมาอย่างต่อเนื่องทั้งที่เป็นข่าว และไม่เป็นข่าว ล้วนแต่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิด

ของผู้คนที่มีต่อการปรับคุณภาพการศึกษา ดังที่ Rajchawangmuang (2016) วิเคราะห์ว่า ความล้มเหลว เป็นเครื่องแสดงออกถึงความรู้สึกไม่พึงพอใจ ไม่สบายใจและรู้สึกผิดหวังกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับความพยายามในการเร่งมือเพื่อแก้ไขปัญหานั้นอย่างถูกวิธี นอกจากนี้แล้วยังได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวนั้นส่วนใหญ่ประกอบด้วย โครงสร้างองค์กร อำนาจหน้าที่ วิธีบริหารจัดการ แนวคิดสนับสนุน การวัดประเมินผลที่ผิดพลาด กับความเอาใจใส่ของผู้นำที่ถูกวิธี แต่ถ้าพิจารณาเลือกและตัดสินใจใช้ตัววัดที่เหมาะสม บวกกับการระบุถึงตัววัดที่ดีกว่าย่อมช่วยให้ประสบความสำเร็จด้านการบริหารจัดการได้

ส่วนผลวิจัยที่สรุปได้พบว่า 1) ครู นักศึกษาและประชาชนซึ่งหมายถึงผู้บริหารและผู้ปกครองนักเรียนที่แม้จะมีจำนวนข้อมูลน้อยก็ตามแต่มีความต่างกันของอายุ สถานภาพทางสังคมไปจนถึงมีความเครียดต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ จะมีแนวโน้มแสดงความเห็นต่อความสำเร็จของผู้เรียนต่างกันทั้งที่เกี่ยวกับ ปัญหาและข้อบกพร่องด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเอง หรือความบกพร่องด้านจริยธรรมกับค่านิยมที่ดี และการขาดทักษะทางสังคม เช่น การช่วยเหลือคนที่ลำบากกว่าไม่เป็น การมีนิสัยชอบอวดการทำความดีของตนเองให้ผู้อื่นรู้ การชอบทำประโยชน์แก่สังคมแลกกับชื่อเสียงของตนเอง และการไม่ชอบให้คนอื่นวิจารณ์การทำงานของตนเองแบบตรงไปตรงมา อันเป็นเหตุให้ผลผลิตจากการจัดการศึกษามีคุณภาพต่ำกว่าความคาดหวังของสังคม เช่นเดียวกันผลวิจัยของ Roman (2014) เคยอธิบายไว้ว่า ความล้มเหลวของผู้เรียน หรือกลุ่มผู้เรียนล้มเหลวมักมีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับสภาพร่างกาย สติปัญญา การที่ต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์การเรียน ตลอดจนถึงการอยู่กับสภาพอารมณ์ที่กดดันทั้งที่เกิดจากแรงกดดันทางสังคมและเศรษฐกิจ กับผลวิจัยของ Sanguanngarm (2020) อธิบายถึงปัจจัยความล้มเหลวของการจัดการศึกษานั้น มีความสัมพันธ์กับความไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนตั้งแต่หลักสูตร สาระสำคัญของแต่ละเนื้อหา รายวิชา ไปจนถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู กับความผิดพลาดที่สำคัญของการวัดประเมินผลผู้เรียน ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความล้มเหลวของทั้งตัวผู้เรียน และทั้งระบบของการจัดการศึกษา

3. จากผลวิจัยที่สรุปได้นี้จัดออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กับกลุ่มองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์แบบตรงข้าม

กลุ่มที่ 1 มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การจัดการความสะดวก การดูแลสุขภาพ และสังคมแห่งปัญญา ถึงแม้มีความสัมพันธ์ระดับน้อยมากอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตามแต่ช่วยอธิบายให้รู้ได้ว่า คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตลอดจนถึงคุณภาพด้านสังคมแห่งปัญญาจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะที่มีผลต่อความสำเร็จของทั้งผู้เรียนทั้งที่เกี่ยวกับความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ของผู้เรียน หรือการพัฒนาจริยธรรมและค่านิยมดีของเด็กนักเรียนไปจนถึงการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้รับการฝึกอบรมด้านทักษะสังคมเพิ่มมาก

ขึ้น เช่น การฝึกอบรมครูให้มีทักษะการรับฟังทุกเหตุผลของนักเรียนด้วยใจสุภาพ หรือผู้บริหารจัดสรรสื่อ Internet ความเร็วสูงให้นักเรียนทุกคนใช้ฟรี และเรื่องนี้ Suvanasiribhakdi & Utairat (2020) อธิบายว่าการจัดการศึกษาในช่วงที่ลำบากของมนุษย์ที่ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาการแพร่ระบาดของโรค ที่แม้แต่ครูยังต้องนำเอาสื่อเทคโนโลยีและ Digital จำนวนมากกับหลากหลายชนิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อมุ่งตอบสนองต่อความเป็นเลิศของผู้เรียน

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านการกระตุ้นผู้เรียน และการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ไปในแบบตรงข้ามกันกับความสำเร็จของผู้เรียน หรือหมายความว่าถ้าการกระตุ้นผู้เรียนและการสนับสนุนจากผู้ปกครองนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ย่อมเป็นเหตุให้ความสำเร็จของผู้เรียนนั้นลดลง เช่น ผู้ปกครองจัดหา Smartphone, PC หรือ Tablet ให้ลูกใช้เรียน หรือผู้ปกครองเช่าสัญญาณ Internet ความเร็วสูงให้ลูกได้เรียน และผู้ปกครองติดตามปัญหาการเรียน Online ของลูกเสมอ จะส่งผลให้ปัญหาเด็กนักเรียนขาดทักษะการพึ่งพาตนเอง และการมีค่านิยมบกพร่องลดลง ซึ่งเรื่องนี้ Phantuwat & Saengfuang (2020) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาประโยชน์จากงานวิจัยที่นำไปสู่การยกระดับศีลธรรม กับทักษะชีวิตของนักเรียนแล้วอธิบายว่า ความล้มเหลว อาจเป็นเพียงจุดด้อยที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมแล้วไม่ตอบสนองต่อการบรรลุเป้าหมาย และมักส่งผลกระทบตามมาต่อการดำรงชีวิตประจำวันของผู้เรียนกับผู้ปกครองนักเรียนได้ง่าย

ดังนั้น คุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องเน้นการสร้างแรงบันดาลใจต่อการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนของเด็กที่ยังขาดความมุ่งมั่น และกระตือรือร้นเพียงพอสำหรับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองไปในทิศทางที่สร้างสรรค์ กล่าวคือสามารถพัฒนาวิธีการเรียน และแบบแผนการเรียนของตนไปจนถึงขีดความสามารถสูงสุดที่ตนเองมีได้ ซึ่งย่อมเป็นเหตุให้กลายเป็นเด็กที่มีภาระ และมีแนวโน้มสร้างปัญหาให้กับสังคมได้อันเนื่องจากการขาดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง (Self-Independent) (Nakhonthap, 2016)

4. จากผลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะผลที่ได้จากการวิเคราะห์สัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการปรับตัวด้านคุณภาพการศึกษาทั้งหกด้านกับความสำเร็จของผู้เรียน ทำให้ผู้วิจัยได้ผลกลับด้านกันกล่าวคือ ถ้าต้องการความสำเร็จของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นทั้งที่เกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะความสามารถในการพึ่งตนเอง หรือการพัฒนาจริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมให้กับเด็กนักเรียน ไปจนถึงการพัฒนาทักษะสังคมของเด็กนักเรียนให้ดีขึ้นได้จริงนั้น จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบทุกด้านของคุณภาพการศึกษาเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนา ดังต่อไปนี้

4.1 แนวทางการพัฒนาการกระตุ้นผู้เรียน ประกอบด้วย

1) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขจากการเรียนรู้ เช่นการได้เรียนตามความถนัดหรือสนใจจริง โดยเฉพาะการลงมือปฏิบัติ หรือการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในทุกบทเรียน

2) จัดฝึกอบรมทักษะการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองแก่นักเรียนทุกระดับชั้น

3) ฝึกอบรมทักษะนักเรียนให้รู้จักใช้เหตุผลอธิบายผลของการกระทำได้ตรงกับความจริง

4) กระตุ้นให้นักเรียนเรียนตามหลักสูตรที่ถนัดและสนใจ

4.2) แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู ประกอบด้วย

1) ฝึกทักษะครูให้รู้จักตั้งคำถามที่นำไปสู่การกระตุ้นผู้เรียน

2) จัดฝึกอบรมครูให้มีทักษะในการรับฟังทุกเหตุผลของนักเรียนด้วยใจสุภาพ

3) จัดฝึกอบรมครูให้มีทักษะในการนำเอาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมาเป็นสื่อ ให้นักเรียนได้แสดงความเห็น

4) ฝึกอบรมครูให้มีทักษะในการชี้ข้อบกพร่องของนักเรียนด้วยความสุภาพอ่อนโยน

5) ฝึกอบรมครูให้มีความรู้สำหรับนำไปใช้แนะนำการปรับตัวได้เหมาะกับทุกสถานการณ์แก่นักเรียน

4.3) แนวทางการพัฒนาการจัดการความสะดวก ได้แก่

1) จัดสรรงบประมาณสำหรับนำไปให้ผู้บริหารได้มีความสามารถในการจัดสรรสื่อ Internet ความเร็วสูงให้นักเรียนทุกคนใช้ฟรี

2) จัดสรรทรัพยากรหรืองบประมาณสำหรับนำไปให้ผู้บริหารได้จัดหา Smartphone, PC หรือ Tablet ให้นักเรียนยืมไปเรียนที่บ้านได้ครบคน

3) จัดฝึกอบรมผู้บริหารให้มีทักษะในการยกระดับมาตรฐานหลักสูตรโดยปราศจากการบังคับผู้เรียน

4) จัดฝึกอบรมผู้บริหารให้มีความสามารถในการจัดการศึกษา โดยไม่จำเป็นต้องผลักภาระงานอื่นไปให้ครูนอกจากงานสอนนักเรียนเท่านั้น

5) ฝึกอบรมทักษะแก่ผู้บริหารด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประเมินชิ้นงานร่วมกันของนักเรียน

6) มอบหมายอำนาจและความเป็นอิสระแก่ผู้บริหารเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนของครูทั้งในแบบ Online และแบบ Offline

4.4) แนวทางพัฒนาการดูแลสุขภาพ ประกอบด้วย

1) ศึกษาและจัดสรรวัสดุหรืออุปกรณ์แก่โรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งปลอดเชื้อ ทั้งในด้านการรักษาความสะอาด และการพ่นยาฆ่าเชื้ออย่างสม่ำเสมอ

2) จัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนในการจัดซื้อ หรือจัดหาน้ำยาฆ่าเชื้อไว้ทั่วบริเวณ ไว้สำหรับให้ทุกคนได้ล้างมือ

3) รณรงค์ให้โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการดูแลป้องกันตนเองจากโรค Covid-19 อย่างต่อเนื่อง

4.5) แนวทางการพัฒนาการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วย

1) จัดสรรค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน รวมไปถึงค่าใช้จ่ายอื่นแก่เด็กนักเรียนโดยไม่ปล่อยให้เป็นภาระของผู้ปกครองนักเรียน

2) สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีรายได้พอสำหรับการจัดหา Smartphone, PC หรือ Tablet ให้ลูกใช้เรียน

3) สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีรายได้พอสำหรับนำไปเช่าสัญญาณ Internet ความเร็วสูงให้ลูกได้เรียน

4) จัดประชุม รับฟังความเห็นและการให้ข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองด้านการติดตามปัญหาการเรียน Online ของลูกเสมอแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.6) แนวทางการพัฒนาสังคมแห่งปัญญา ประกอบด้วย

1) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนด้านการยกย่องคนซื่อสัตย์สุจริตให้ทำหน้าที่ปกครองชุมชน

2) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนด้านการใช้เหตุผลในการอธิบายถึงผลของการกระทำ

3) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนที่ให้ความสำคัญกับลูกบ้านอย่างเท่าเทียมกัน

4) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนเกี่ยวกับการยอมรับคนที่มีความสามารถให้เข้ามาปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของชุมชน

5) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนด้านการไม่ซื้อสิทธิขายเสียง

6) จัดโครงการหรือกิจกรรมในชุมชนด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีจากการเรียนรู้

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

แนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถแสดงผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนได้จริง อาจไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่บนความคาดหวังของสังคม หากแต่ควรนำเอาปัญหาและความต้องการของผู้เรียนกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางตลอดจนวิธีการบริหารจัดการศึกษาจึงจะพอได้ผลผลิตที่ดีจากการจัดการศึกษาของสังคมมาตั้งแต่ความเอาใจใส่ต่อการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา ความรักและเมตตาต่อศิษย์จากครูรวมเข้ากับทักษะการเอาตัวรอดได้อย่างสุจริตของผู้เรียนรวมไปถึงการสนับสนุนจากชุมชนย่อมมีผลลัพธ์ที่ดีเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาแน่นอน

เอกสารอ้างอิง

จุฬาภรณ์ ภิรมย์. (2564). *การเรียนการสอนแบบออนไลน์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสอนของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.

ชัชชษา เข็มทอง. (2564). *การรับรู้ของผู้บริหารและครูต่อการจัดการการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุรินทร์*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.

ภัทรจิตติ บุรีเพีย พิชญ์ ฉายายนต์ อุดม จำรัสพิมพ์ และอุทัย ดุลยเกษม. (2561). *คุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน,* วารสารดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 8(2), 237-250.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2556). *การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วย AMOS*, พิมพ์ครั้งที่ 1; กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2564). *ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่*, พิมพ์ครั้งที่1; อุบลราชธานี, ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด.

Fabcharoenphol, W., Chaonatthanakon, K., Varasunun, P., Nugultham, K., Laohammaneu, K. Suwannaphichat, S., & Suwan, S. (2020). *Readiness to implement online learning management under the covid-19 pandemics,* Journal of Educational and Human Development Sciences, 4(1), 44-61.

Fengcher, C., Vagel, L.R., & Zhaoyu, Z. (2014). *Evaluating education quality in terms of ISO9000 standards,* International Journal of Education Administration and Policy Studies, 6(6), 87-100.

Ingard, A., Karnjannapoomi, N., & Sheoychitra, P. (2020). *Undergraduate students' anxiety during the coronavirus disease epidemic in 2019,* MUT Journal of Business Administration, 17(2), 94-113.

Leekul, P. (2015). *Development of indicators for corporate social responsibility of secondary school students under the office of basic education commission*, Doctoral dissertation of Barapha University.

Nakhonthap, O. (2016). *Passion for learning,* Journal of Learning Innovation, 2(1), 3-11.

Phantuwat, P., & Saengfuang, R. (2020). *Development and utilization of research tools in activities enhancing ethics, follow-up, and life skills for students in a long-term,* Journal of Thai Ombudsman, 13(2), 81-119.

Pootrakul, P. (2014). *Key determinate of education quality of secondary schools in Bangkok*, Doctoral dissertation of School of Public Administration.

Rajchawargmuang, P. (2016). *Factors for success and failure of complaints management of Bangkok metropolitan administration: case of complaints call center 1555*, thesis of Thammasat University.

Roman, M.D. (2014). *Students' failure in academic environment*, Procedia-Social and Behavioral Sciences, 114(2014), 170-177.

Sanguanngarm, N. (2020). *Factors affecting the failure of Thai education to equip Thai students with 21st century skills*, Rajabhat Cahng Mai Research Journal, 21(2), 1-19.

Suvanasiribhakdi, K., & Utairat, W. (2020). *Educational quality assurance for extra-large secondary schools under covid-19 situation,* Journal of Educational Studies, 14(2), 141-152.

UNICEF. (2000). *Defining quality in education*. https://www.right-to-education.org/sites/right-to-education.org/files/resource-attachments/UNICEF_Defining_Quality_Education_2000.PDF